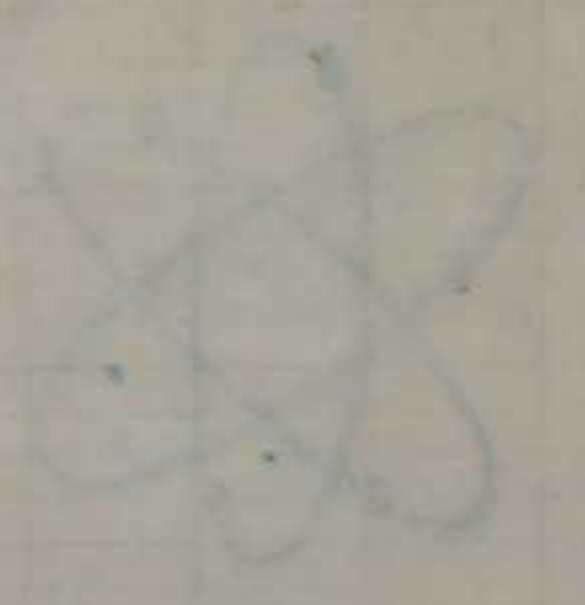

Bông hồng cho chúng ngây ngây ngây
Lan hồn thơ
Mười tháng mười hai năm một nghìn chín trăm
Mười chín (1) và tháng ba năm hai nghìn
Mười chín (2) và tháng ba năm hai nghìn
Mười chín (3) và tháng ba năm hai nghìn
Mười chín (4) và tháng ba năm hai nghìn
Mười chín (5) và tháng ba năm hai nghìn
Mười chín (6) và tháng ba năm hai nghìn
Mười chín (7) và tháng ba năm hai nghìn
Mười chín (8) và tháng ba năm hai nghìn
Mười chín (9) và tháng ba năm hai nghìn
Mười chín (10) và tháng ba năm hai nghìn

Nguyễn Thị Thu Thủy

* viết cho Xuân Lan một khuôn mặt không quên
và một nụ cười rạng rỡ...!

Lan Thuởng!

Những tháng ngày còn lại có
phải là thời gian mà mình
phải hối tiếc -ahi sắp phải xa rời những gì tạm
gọi là thân yêu đối với mình để tiến đến
một cuộc sống mới không định hướng, đối với
Thuý bây giờ nó là khoảng thời gian tẻ nhạt và
buồn thảm của cuộc sống hiện tại, phần phảng
phất đến, bút viết vv... những danh từ nghe
quen thuộc nhưng bây giờ trước mắt mình nó
chỉ là những vật chất không ý nghĩa gì nữa!
mình sắp phải xa cuộc sống hiện tại những
cũng chẳng hối tiếc gì chỉ buồn một điều
là mình - đã không được sống trọn vẹn cho
nó với tất cả nhiệt tình sẵn có mà chỉ là
một sự thờ ơ lẩn tránh chường không một
chút mơ-mộng với cuộc sống hiện tại....!